

פרשת ויקרא

Parshah Vayikra
6th Reading - Joseph - Yesod
Vayikra (Leviticus) 4:27-5:10

ואם־נָפֵשׁ אִזְזַת תּוֹזָטָא בְשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ
 בַּעֲשֵׂתָהּ אִזְזַת מִמִּצּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ
 וְאִשָּׁם אִו הוֹדַעַ אֲלִיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא וְהָבִיא
 קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה זָקָבָה עַל־חֲטָאתוֹ
 אֲשֶׁר חֲטָא וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וּשְׁחַט
 אֶת־הַחֲטָאת בַּמִּקּוֹם הָעֹלָה וּלְקַחַז הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
 בְּאֶצְבָּעוֹ וְזָתַן עַל־קָרְנֹת מִזְבִּיחַ הָעֹלָה
 וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד
 הַמִּזְבִּיחַ וְאֶת־כָּל־זֹלְבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר זֹלְבֵי
 מֵעַל־זָבִיחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבִּיחַ לְרִיחַ
 זִיזוּחַ לִיהוָה וְכִפָּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְזָסַלַח לוֹ
 וְאִם־כֹּבֵשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת זָקָבָה תְּמִימָה
 יִבִּיאנָהּ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וּשְׁחַט
 אֶתָּהּ לַחֲטָאת בַּמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
 אֶת־הָעֹלָה וּלְקַחַז הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְזָתַן עַל־קָרְנֹת מִזְבִּיחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ

אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-זֹלְבָה יֹסִיר כַּאֲשֶׁר
יֹסֵר זֹלְב־הַכֶּשֶׁב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
אֲתֶם הַמִּזְבֹּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן
עַל-זֹטָאתוֹ אֲשֶׁר-זֹטָא וְנִסְלַח לוֹ וְנָפֵשׁ
כִּי-תִזְזָא וּשְׁמֵעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד אִם רָאָה אִם
יָדַע אִם-לֹא יֵגִיד וְנִשָּׂא עֹנָו אִם נָפֵשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכָל-דְּבַר טָמֵא אִם בְּזָבַחַת זִזִּיה טָמֵאָה אִם
בְּזָבַחַת בַּהֲמָה טָמֵאָה אִם בְּזָבַחַת שֶׁרֶץ טָמֵא
וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאֲשֶׁם אִם כִּי יִגַּע בְּטָמֵאת
אָדָם לְכָל טָמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאֲשֶׁם אִם נָפֵשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא
בְּשִׁפְתַיִם לְהִרְעֵ אִם לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא
הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא-יָדַע וְאֲשֶׁם
לְאֻזַּת מֵאֱלֹהִים וְהִיא כִּי-יִאֲשֶׁם לְאֻזַּת מֵאֱלֹהִים
וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר זֹטָא עָלֶיהָ וְהִבִּיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לִיהוָה
עַל זֹטָאתוֹ אֲשֶׁר זֹטָא נִקְבָּה מִן-הַצֹּאֵן כְּשִׁבָּה
אוֹ-שְׁעִירַת עִזִּים לְזֹטָאת וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן
מִזֹּטָאתוֹ וְאִם-לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי שָׂה וְהִבִּיא
אֶת-אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר זֹטָא שִׁתִּי תָרִים אוֹ-שְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה
לִיהוָה אֶחָד לְזֹטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְהִבִּיא אֲתֶם

אֶל-הַכֹּהֵן וְהַקָּרִיב אֶת-אֲשֶׁר לְחֻטָּאת רִאשׁוֹנָה
וּמִלֶּכֶת אֶת-רִאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל וְהִזָּה
מִדָּם הַחֻטָּאת עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנֶּשֶׂאֶר בַּדָּם
יִמָּצֵה אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ חֻטָּאת הוּא וְאֶת-הַשֵּׁנִי
יַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ כַּמִּשְׁפָּט וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֻטָּאתוֹ
אֲשֶׁר-חֻטָּא וְנִסְלַח לוֹ

Modern Letters Version

27 וְאִם-נִפְשׁ אַחַת תַּחַטָּא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ
אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם: 28 אֹ
הוֹדַע אֱלֹוֹ חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת
עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: 29 וְסָמַךְ
אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשַׁחַט אֶת-הַחַטָּאת בְּמִקְוֹם
הָעֵלָה: 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קַרְנֹת
מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
31 וְאֶת-כָּל-חֶלְבָּהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב מֵעַל-זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה
וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ:

32 וְאִם-כֹּבֵשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נִקְבָּה תְּמִימָה יְבִיאנָהּ:
33 וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשַׁחַט אֶתָּהּ לְחַטָּאת
בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת-הָעֵלָה: 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם

הַחֲטָאתָ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
35 וְאֶת־כָּל־חֶלְבֵהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלְב־הַכֹּשֶׁב מִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה
וְכֹפֵר עֲלָיו הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: 5
1 וְנִפֶּשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ רֹאֵה
אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: 2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טָמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא
וְאִשָּׁם: 3 אוֹ כִּי יִגַּע בְּטָמְאֹת אָדָם לְכֹל טָמְאָתוֹ אֲשֶׁר
יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם: 4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי
תִשָּׁבַע לְבִטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹ | אוֹ לְהִיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאִשָּׁם
לְאַחַת מֵאלֹהִים: 5 וְהָיָה כִּי־יֵאֱשָׁם לְאַחַת מֵאלֹהִים וְהִתְוַדָּה
אֲשֶׁר חָטָא עֲלֵיהָ: 6 וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לִיהוָה עַל חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשֹׁבָה אוֹ־שְׁעִירַת עֲזִים
לְחֲטָאת וְכֹפֵר עֲלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ: 7 וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ
דֵּי שָׁהּ וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־שְׁנֵי
בְנֵי־יוֹנָה לִיהוָה אֶחָד לְחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה: 8 וְהִבִּיא
אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחֲטָאת רִאשׁוֹנָה
וּמֶלֶק אֶת־רִאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: 9 וְהָזָה מִדָּם

הַחֲטָאתָ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמְצֶה אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא: 10 וְאֶת־הַשְּׂנִי יַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ כַּמִּשְׁפָּט
וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ:

Chapter 4

27. And if any one of the common people sins through ignorance, when he does something against any of the commandments of Hashem concerning things which ought not to be done, and is guilty; 28. Or if his sin, which he has sinned, comes to his knowledge; then he shall bring his offering, a kid of the goats, a female without blemish, for his sin which he has sinned. 29. And he shall lay his hand upon the head of the sin offering, and slay the sin offering in the place of the burnt offering. 30. And the priest shall take of the blood there with his finger, and put it upon the horns of the altar of burnt offering, and shall pour out all the blood there at the bottom of the altar. 31. And he shall take away all the fat there, as the fat is taken away from off the sacrifice of peace offerings; and the priest shall burn it upon the altar for a sweet savor to Hashem; and the priest shall make an atonement for him, and it shall be forgiven him. 32. And if he brings a lamb for a sin offering, he shall bring it a female without blemish. 33. And he shall lay his hand upon the head of the sin offering, and slay it for a sin offering in the place where they kill the burnt offering. 34. And the priest shall take of the blood of the sin offering with his finger, and put it upon the horns of the altar of burnt offering, and shall pour out all the blood there at the bottom of the altar; 35. And he shall take away all the fat there, as the fat of the lamb is taken away from the sacrifice of the peace offerings; and the priest shall burn them upon the altar, according to the offerings made by fire to Hashem; and the priest shall make an atonement for his sin that he has committed, and it shall be forgiven him.

Chapter 5

1. And if a soul sins, and hears the voice of swearing, and is a witness, whether he has seen or known of it; if he does not utter it, then he shall bear his iniquity. 2. Or if a soul touches any unclean thing, whether it is a carcass of an unclean beast, or a carcass of unclean cattle, or the carcass of unclean creeping things, and if it is hidden from him; he also shall be unclean, and guilty. 3. Or if he touches the uncleanness of man, whatever uncleanness it is that a man is defiled with, and it is hidden from him; when he knows of it, then he shall be guilty. 4. Or if a soul swears, pronouncing with his lips to do evil, or to do good, whatever it is that a man shall pronounce with an oath, and it is hidden from him; when he knows of it, then he shall be guilty in one of these. 5. And it shall be, when he shall be guilty in one of these things, that he shall confess that he has sinned in that thing; 6. And he shall bring his guilt offering to Hashem for his sin which he has sinned, a female from the flock, a lamb or a kid of the goats, for a sin offering; and the priest shall make an atonement for him concerning his sin. 7. And if he is not able to bring a lamb, then he shall bring for his trespass, which he has committed, two turtledoves, or two young pigeons, to Hashem; one for a sin offering, and the other for a burnt offering. 8. And he shall bring them to the priest, who shall offer that which is for the sin offering first, and wring off its head from its neck, but shall not divide it asunder; 9. And he shall sprinkle of the blood of the sin offering upon the side of the altar; and the rest of the

blood shall be wrung out at the bottom of the altar; it is a sin offering. 10. And he shall offer the second for a burnt offering, according to the prescribed order; and the priest shall make an atonement for him for his sin which he has sinned, and it shall be forgiven him.